

הסום מת, הציפוריים פורחות להן (פואמה פוטוריסטיית)

۲۷

או נכוֹן יוֹתָר: פֶּרְשׁוּן כִּנְפִּים
בְּקַדֵּךְ הַתְּנוּפִּים וְהַוְּהָה
שְׁעָר אַרְגְּמָנִי הַפְּטוּחָה לְרוּחוֹה
וְאַנְיָם אֲהֻבָּתִי אֲשֶׁר יַהֲלוּמִים שְׁחוּרִים טָמוּנִים בְּפִנְיָה
בְּעוֹדָה גּוֹרָת 3 יְלִדיִם
וּבְיאוֹשֵׁנוּ הַעֲמֹוק
אַנְיָם אֲהֻבָּתִי יוֹשְׁבִים אֲנַחֲנוּ בְּצֶל אֲרוּבּוֹת-הַעֲשָׂן
יַדְעָנוּ: עַם יוֹם הַמָּחָר יְהִי כָּל הַעֲסָקָב לְמִישָׁוֹר

הוּ-האָהָרְהֹרְהַ

והיא אמרה: **קאשאך שלוי!** מחר אתה נקום לדרך ואילו אני
אתנוון מרוב הופעות זולות על-גביו הហמות העולבות למיניהם
עם פלאטים מקושקשים-מצוועים של האדון נאדLER

כנ ספק לא-
כ ספק לא-

שרה תמיד שוכח האלהים את כל הנשים היפות
אך הנה מתקרב ובא בעת הפסל בעצם איןנו אלא חרש-ע^ץ
והוא דומה קצר לישו
והוא גם צעיר מאד ונודף ממנו עד כדי חרפה- ובושה נודף ממנו
ריח הツקָק
ועד מחר אנו נוטיר מארחותינו את גבולותיה של הונגריה

כון-כון הם כון-כון
ללא-ספק ללא-ספק

וְהַעֲיר חָלֵפה עַל פְּנֵינוּ בִּיעַפּוֹת
פְּנֵונה לְכָאן וּלְכָאן בְּתֻנוּהָ לְוִלְגִּינִּית
וּמְדִי פָּעַם הַזְּדָקָה עַל רֶגֶלְיהָ
וְאַנִּי רָאִיתִי גַּם אֶת מְגֻבָּת-הַקְשָׁה הַעֲקִמּוֹמִית שֶׁל אָבִי כַּשְׁהִיא אַכְפָּה
מַעַל לְזָכוֹרִיות-הַשְּׁלָגֶן מִבֵּית-הַמְּרוֹקְחָת וְעַד "פָּסֶל הַקְדוֹשִׁים" שְׁבַּפִּנְהָ
הַלּוּךְ וּשׂוֹבֵם סְבוּר הִיה הַזָּקָן

שבגיל 21 אקח על עצמי משורה של
כהן-דת באיפרבה של אוניבר
אך שנים אחדות קודם- לכן כבר בלעדי לתוכך ריאותי את טבעות-העון
במסגריה של האדון שפזרני ואבי הקישש היה מגע הביתה רק
לעתים רוחקות מאד
מאוחר יותר בזבוז הזקן על שתייה את כל עתידי המתוכנן היטב
ורוקן אותו מתוכך גוףך יחד עם השטן והברירה
לבו הלק שבי אחר משרתת באה-ביבאים
נשרו שערותיו ורק עם הצוענים המשיך להתרועע
ב- 25 לחודש אפריל 1909

אם כן

התכוונתי בדרך לעבר פריס בחברת חרש-העץ
אשר ישב בשלולית שבעירה קתנה וניגן במופחתה:
אני אוסף מעליק את כנפי המגוננות הוא כריסתוף הקדוש
שהרי לא תיחסב לעולם בן הראווי לאביו-מולידו
כך התמוגג ב בכוי ובדמות-תנין איש זה והוא שיכור- מיין
בעודי נשען אל הקיר בפונדק "אריה-הזהב"
ואני חש כי הקץ הקץ על הכל
זוג מסילות-ברזל אדומות פילח את גופי ודהר הלה
שעה שבמגדל-הכנסיות צללו פעמוניים וקיימו היונים קפיצות-ראש
מעל לגנות הבתים ליתר דיוק: שיצטו במרקבות-אש-השימוש
לעת כי הפעמון החדש של מנזר הפרנציסקנים התרונן
אכן מי שמועד עצמו למלאכת השירה
צריך לצחצח היטב-היטב את הענבלים שלו
בעוד השעות מתלויות אלינו עם לבבי-רועים לבנים
הנה-כין הרגשתי כי הקץ הקץ על הכל
מוカリ האלכוהול וסוחרי הארגדים כבר פתחו בהכנות לנעלת חנויותיהם
ואתה יידי הטוב אתה חזור-נא כתע אלILDיך הפעוטים
שפן גללי כל-הרכב לא יפנו עוד לאחר
הן שנייני הסית' הצעיר נשרות לו לאדם מותך פי
והוא רק מביט ומביט אروفות
למקום-שם נושכים החיים את זנב עצם
 מביט ו מביט ארווכות אל הלא-כלום
הו **דיזירמארי**
הו **לבֶּלְלִי**
הו **בום-בום**
ואילו האוניה הפליגה בעצלתיים ותוכך ענועים בין הגלים
בדומה לניע גופה של אשה בהריון מתקדם
מאחריו גבינו כבר אסף מישחו את התפאוות שעלה הבמה
היה זה היום הראשון יום משושע ומקורע של פני
אבוקות בערו בקרבי ותהומות לאין-קץ

פִּפְגָּאַלּוֹם
הוּ פִּימָּגָּנוּ
פִּפְגָּאַלּוֹם

על החופפים קרכרו וקרקרו ציפורני-ניקל ארגמניות בהקות של 20 בעלי-כנף
וגם על העצים התנדנו בני-אדם תלויים וצוחו וקרקרו בקול-קולות
ורק מעט לעת הביטו בנו קדרונית כל הגוויות שבתחתית ימים ונחלי-מים
ואולם אלו היו בני 21 שנה
שערות ורודות-מכוערות הזדקרו לו לחרש-העץ מן הסנטר
אך חיוינו בטוב
ורק קיבתו הציקה לנו

התיגענו אך לשוא בנסינו להרכיב על כל צווארינו בהמות העבודה
שהזדמנה לנו כשאנו מתאמצים לחסום את השוררים
ואולם התפרצו השוררים שוב ושוב לאבר שדות-השלף

לא אחת התקשינו לגרוע עינינו מקריםולי הנערות
ואני לעת זאת שמעתי תמיד את קול קריית המציגתים שבתוכי
3 ימים ישפו בחוץות העיר וינה תחת כיפת השמיים
אך לאחר מכך שלפנו סופית את עצמנו מתוך עצמנו שם שלופים
ברוג מן הקיר

וכי מה פירוש ציוויליזציה?

יש ואדם מושת את בשרו בלאק וחש סלידה
מן הכנינים

וכי מה פירוש קשי-משפחה?

יש ואדם מארך את חבל-הטבור של עצמו בסרט-משי
ובעת הימצאו בבניין של כנסייה הוא שואל: מה פירושה של תפילה?
ויש ואדם מתחילה לפחד כדי שלא יצטרך לפחד
אנחנו חיבורנו במוסמרים את הcabיסים אל כפות רגליים
והמשש פסעה איתנו בונך החולן הריק ברגליים קילומטריות מבע-הזהב
האמינו-נא לי אין הפיל גדול יותר מן הפרעוש
וצבע הארגמן אינו יותר ארגמני מן הצבע הלאן
ואם בכל זאת המשכנו בדרכנו
הלהה הלאה פְּבָרִיקָוּ ואם בכל זאת נעשה חשבון של חובה זכות
ייצא שכרכנו בהפסדנו

אך הנה נפקחו עינינו לראות
ואנו עמו-אים כמו הaravel השחורות באזורי מכירות-הפחם

והוסףנו ללבת וללבכת

13 מלacci-עליו התקדמו לפנינו

ואף הם ברגל

והם שרנו באזינו על-אוזות נעורינו

וכבר היה לנו מראה של גודדי-דרכים וכינים מחונכות היבש שורצות בבתי שחתינו

אהבנו את הפירות שנשרו אל תעלות-המים

את החלב שהחמי

את קופות-הכספים של הקהילות היהודיות

ומפה ומשם באו לקראותנו אחים ואחיות מיטיבים וגומלי-חסד

בעוד כל שבועים לשונות תבל בפיים ושירטו פניהם **כֵּשֶׁל אֲדוֹמִי-הָעוֹר**
וريح מיויחד לכולם
ואחדים מבין האנשים האלה נעשו מהוקעים עד-מאז בגען הקילומטרים
ואחדים מבין האנשים האלה עודם גמלים מחלב-אם
הדריכים רבעו תחתינו מכורבות בשמיכות לבנות
חווטי-הטלגרף התכווצו בכוח עצם ורשמו נוטריקונים בשם-הרקע
עם ערבית ראיינו כיצד מניצים הפרחים בין רגלי הנשים
גרדנו עצמנו על-פנִי פַּאֲסָאוֹ
ועל-פנִי אַתְּן
ועל-פנִי אַנְטְּנוֹרָפּוֹ
כַּחֲשׁ גּוֹפּוֹ שֶׁל חַרְשׁ-הָעַץ וְהִיה כָּמוֹ קֹוץ מְמַאֵּר
וזקנו הָאָדִים לְגָמְרִי
אני לֵי צָמָחוּ לְשִׁירִים וַיְעֹרוֹת-מְגִיְּרָא בְּתוֹךְ רַאֲשִׁי
והם חצו פֻּעָמִים את נְהֹרוֹת-הָאוֹר בְּשִׁיחְיָה
הפליגו עַכְבָּרוֹשִׁים עַל-גְּבִי רְפָסְדּוֹת גְּדוֹלֹת וּמְשׂוֹבְצּוֹת כְּפֹטוֹרִי-מְכַנְּסִים
ובִּיצְיָ-צִיפּוֹרִים
בְּסִינְפִּי הַדּוֹאָר חִיכּוּ לֵי מְכַתְּבִּים מִאת אַהֲבוֹתִי
אֵיךְ יַדְעַתִּי: מְשִׁרְצִי כִּינִים הַסְּלִילּוֹת
הַנָּה עַל-כָּן הַיִּתְיָן עַוְּבָד לְעַת כֹּזׁ עַל שִׁירִי
אֲשֶׁר בָּקָעָו מַרְאֵשִׁים עַם עֲדָרִי-צָאן צְמַרְרִירִים
אֵין כָּל סְפָק אֶלְהָה הַם בְּעַלְיַי-הַחְיִים חַסְרִי-הַמָּגָן בַּיּוֹתֶר
אֵיךְ בַּשְׁעָה שְׁמִישָׁהוּ מְסִתְּרִי מְכַשְּׁרִי-כְּתִיבָה מַאֲחֹורי אַזְוֹנוֹ
נְסָגָרִים לְפָטוּע תְּרִיסִי הַחְלוֹנוֹת בְּבַהֲלָה
הַנָּה כִּי-כִּן אֶלְהָה הַם חִינּוֹ
אנְשִׁי-הַמְּכָס מְטַבְּיעִים חֹותְמֹת עַל לֹחַ בְּנָנוּ בְּכָל תְּחִנָּה וְתְחִנָּה
וְאָוְלָם אָנוּ מְמַשְּׁיכִים לְצֹוֹף וְלְהַתְּקִדְםׁ לְעַבְרַת הַשְּׁחָר
אֵין כָּל סְפָק הַיְהָזָה נְבָנָן יוֹתֶר אִילּוּ עַסְקָוּ הַכָּל בְּסַחַר-מְכָר שֶׁל סְוּפֵר
תְּפֻחִי-אַדְמָה וְשׁוֹרְשִׁים מְתוּקִים
שְׁהָרִי צָרֵיךְ לְחַלֵּק אֶת הָעוֹלָם שְׁבוֹ אָנוּ חַיִים בְּהַתְּאָס לְצִדְקָה
לְוַיְלָמָד אָנוּ מְנוּטְשִׁים מַאֲחֹורינוּ 50 קִילּוֹמְטרִים כֹּל יּוֹם וְיּוֹם
וּמוֹתְרָחִקִּים מִן הָעוֹלָם
לְאָוֹרֶךְ מְעֹרֶות וּרְכָסִי הָרִים וַיְעֹרוֹת גְּרָמְנִים רַבִּי-שְׁתִיקּוֹת
אָנוּ חַשִּׁים אֶת רַיְחַ-הַנִּיחוֹת הַרְעָנָן שֶׁל הַזְּבָל עַל-פָּנֵי הַאֲדָמָה
ישׁ וְהָרָהִים פּוֹנִים לְאַחֲרָה וְהַאֲלָנוֹת פּוֹרְטִים עַל גְּבַלְיַה הָרוֹת
הַאֲלָנוֹת בְּעַצְם אִינָם אֶלְאָ נְעֹרוֹת שְׁנָכַנסוּ לְהַרְיוֹן
הַסְּמוֹחָתִים אִילּוּ עַם אִילּוּ וְאָוָרִים
אִם יַעֲזְבִּנִי אִישִׁי אַתָּא בָד
אַתְּמוֹל קִישְׁתָּתִי כֹּל הַיּוֹם כָּלּוֹ חִיתּוֹלִים-שְׁל-תִּינְקוֹת
בְּרִקְמוֹת מְחוֹטִי-זָהָב נּוֹצָצִים
לְאִישִׁי אַקְרָא מְלָאָךְ-מְשִׁמְיָים וְאַתְּלָה דּוֹבְדּוֹנִי-יְהָלוּמִים בָּאַזְוֹנוֹ
אָוְלִי יִיְאַמֵּר סּוֹף-סּוֹף בְּצָוָרָה הַפּוֹשָׁתָה בַּיּוֹתֶר כִּי
כָּל הָגְבָרִים הַם כְּלָבִים הַצּוֹלְעִים בְּרַגְלֵיהֶם
וְהַנָּה הָהָרִים כָּבֵר רַוְכְנִים עַלְיָן מְקֻרֻב
וְאִילּוּ נְחַשְׁ-הַבְּרִיחַ בּוֹלֵעַ אֶת הַשְׁמֵשׁ לֹא כָל מַעֲצָרִים

לבסוף עוד אהיה מסורר
יש להפעיל כראוי את כל הרעננים
בין כה וככה באות כל הצורות בגל מימי גופה של הגב' אנה
אתכמול שלחתי שני שירים לעיתון "יהונגריה הבלט-תלויה"
שוב נאלצנו לחזור לעיר שטוטגארט שם אכלנו לביבות עם ריבת
ישבנו אצל שולחן-הקבצנים
לבו של הבית הסמוך נרכחה מיסה מטעם פיל-הישע
בחצרו של הבית הסמוך שטייאר האיר לנו מעל קורות-העץ של הבית
אבובים וקלרינטים צווחו בצל הכוכבים
ראינו את ינשפי-הזכוכית הצהובים כשהם גוררים על האמהות העזירות
הוא שהאללים אתה הנושא על גבך את כל חטא הולם
דמותו של ישו שב התקפה בחרש-העץ
כשהיא מבקשת להתווכח ולהתנצל
ומבקשת לפתח את פיה ולדבר בכל מהיר
סתום תיפה הצעק האיךר ממוחז שטייאר
בעודו מקרב את לבו אל נחרינו
אתם רואים? 7 פגינות חולדים נעוצים בי
ואין הם אלא 7 השקרים של אהובי
האם רואים אתם את העיגול הירוק הזה כאן בצד ימין?
אין זה אלא נשיקות פיו של בעל-הבית שלי כפי שנשך אותו לאחרונה הוא אחיהם
אני בן 26 ומתני טהורם קטל-השתר
בבואה החורף נוהג הייתי לנוקות במשך יום Tümם את השביל שלפני הבית
ואילו בקץ הימי קוצר את הדגן החדש
האי הָאֵי כזה והוא גורלו של אדם
עיני כולם היו פקוחות וכשבירה על פניו להקת החיות ראיינו כי העולם
מחליף את ערו
בודפשט - פאריס - ברלין - קמץ' טקה - סנט פטרגראד
חרש-העץ כבר שתה לשוכרה ומשתעי עניין זרם העצב
כמתוך איזו תעלת-מים
העצוקות נישאו לעבר קרכנות-הרחוב
כדי שאפשר יהיה לכבות את הפתיילות
הישבעו-נא לי שמעתה ואילך תאמינו אך-וורק בכוח-הקסמים של
סרטוי-התחתונים אשר לא התלכלכו
כך אמרתי במפתיע
וראייתי כיצד קולי קרב ובא אליו מצד החזר הסמוכה
אני משורר אני
הנה כי כן אני יודע
כי הַלְמִידּוֹת מיטיבות לבוער הויאלן 2 פעמים טו-רא-רים
והן מלאות בנפט
היהתי מיוASH בול ובקשתי לתROWS דבר-מה
לאנשים האלה
ואולם הכוכבים כבר נתשו את משמרותיהם
בעוד 13 מלאכים ישנים מן הסתם בפה פעור בעליית-הגג
הוא ריבונו-של-עולם

הפיישפשים צועדים על הקירות ופונים כלפי מטה כצבאות אדומים
מן הרואין שכל אדם ימליח כראוי את קצה אפוי
אכן החיים הם קצרים כל-כך
ואנו ניהפץ בכל זאת לחותלים משוטטים ממין זכר על חומות-האש של פריס
ונמה ילד נומה נום!
והאיש יישן
כך הופך הכו הניצב לקו אופקי
ואולם
מתוך השמיים מופיעים לידי - פדיון
בוא-נא איתי על-פני הגן
מעבר הנהר מיישנת מריה את בנה
יגף-נא כל אדם את תריסי מותו
על הריצה רוחן זוכיות זרחות בשוליות צהובות
בפינות השונות נפתחו התרמילים והחלו לנבות בפראות מטורפת
וכשם שמאريا ניענעה את בנה על ברכיה
נייענעת על ברכי את כל הגן
והלא יותר ולמטה יותר הגיעו שמשי בת-הכנסת עם מאrk וחצי ביד
והיו האנחות מזדggות
והיו הפרחים פורחים

אם כן גם אתה פה
אני ואַתָּה
ואני
עליך
הצמיד-נא את ברכיך אל גופי
הוא אשה קטנה שלי
סלמנדרה-של-קסף
תוקי
עיטור-הגבורה של חי
עֶזְ-פָּרִי
כוכב שנתלש
אווי אווי
הכל נדרשים לחולץ את פקקי-הזכוכית
יצאו השעות מפלובי הכוכבים
בעוד הפילים פונים עם חדי-השעם הארופים לפני המזרה
הקול הראשון ששמעתי היה קול שאגתו של גראמופון מן הפרברים
חרש-העץ לא הצליח ליקום על רגליו בבוקר ההוא
אני אתפגר עוד מעט בכח חרש-העץ ואמר אני אתפגר עוד מעט
מלכת הקבצנים ניצבה עם דוד-כביסה ענק על ראשה
יצאה מתוך השუון הקוקייה בעלת ראש-העצם וקדחה קידה-של-הכנעה
אני אתפגר עוד מעט בכח חרש-העץ אני אתפגר עוד מעט
והכל ראו את המות
כשהוא חולף פעמים על-פני החדר
ואולם מודיע זה קמת ועוזבת הוא אחוי

מדוע?

טרם אספת את עדרי-הצאן משדות-המרעה
ובשלוותיך הצהובות לא הדלקת את המנורות
גם הנחשים עודם ישנים בתוך עיניך
הוא אל לך לשים לב לנקנו-הקפה המכוער
הוא נץ שניינים בטבورو של המשרת
ועכשי מעזירים שנייהם ושותבים במטה
אני אתפגר עוד מעט צוחת חרש-העץ אני אתפגר עוד מעט
והבתים השתחוו בשורה ארוכה ולפי קצב אל-מול הכנסייה
בעוד אשר ס'יך כחש-גּו משרבב ראשו פנימה מבعد לחלו
ומשםיע קולות צניפה וצהלה
מי זה יקנה ממני את מעילך אמרתי גם אני
מחירו 5 כתרים לא פחות ולא יותר 5 כתרים
ולפתע החלו הדרכים לרווח במרודות ההרים
ואמנם צרייך ללקת
ואמנם שוב צרייך ללקת
ומאז לא ראייתי את פני חרש-העץ המיסכן
אף-כיו ידידיים בלב ונפש ומדוי ערבות
בער זקנו לנגד עיני כמו שיח-הסנה הבוער
שבועיים ננדתי לבדי
היהתי עצוב ובדומה לחמור זקן חפפני לי את הראש
בכל שלולית-מים
בקשתתי להסיר את זכרונו אשר השתקעו עמוק מדי בגולגולתי
וגם נופתי בדגלים שחררים אל-מול החופפים
ambil שआדע מה טיב החופפים הללו
אך הרגשתי כי אני בעין הנהר הזורם ושתי גודות לי
עם עצי-דקל שנבלו עם צפרדעים יrokeות
שָׁפֵן באotta עת כבר היהי משורר ושום ניתוח לא היה בו כדי לשנות עובדה זו
החלפתני מכתבים עם אהובתי באורת סדר
וידעתי די כי אباتק את חזיבסן והנה ינשור הזהב הטהורה
נטפים-נטפים מקרוב הלב
אך רע ומר הוא כי האיפורים הפליגים האלה מלוכלים כל-כך
וכי איום אלא בהמות לאומניות שטרם התוודו אל חוקי העולם ואל מהלכם
ולשוא אני ניצב מנגד להם
איש מהם לא יsegich בכוכב הזורח על מצחיו
ואני דומה ביום החם ל 7 יתומים
אף-על-פי-kan נגעו בתוכי כל הקווים העוקמים
או-או פגשתי לראשונה גם את האיש סיטיא אשר הגע מציריך והcin עצמו
לנסעה לצ'ילה כדי לייסד שם דת חדשה
ואני האמנתי במלוא כובד-הראש כי עוד יוכיח את עצמו
או-זנו הינו מלוכלות בצורה מיוחדת
רבצנו על מזח-הפריקה של אנטוורפן תחת כיפת השמיים
והוא נשא נאותים מול תבליות-צמר ענקיות
ומול תבויות של דגים-מלוחים

ازורחים! שר לו הוא אзорחים!
השפניש שבחר-הבית בתוך הלולים
הס-הם התרנגולות המטילות את מירב הביצים בשביבנו
ודעו כי בטחנות-הקמץ נוהגים להטמין מלכודות-עכברושים בין ערים-הדגן
ואף-על-פי-כן הן טוחנות את הקמץ לא לשוא
אך הגידוי-נא אתם חלשי-הදעת מהי סיבת הפחד בלבכם
שהרי אמר-פי מתנוססים זה מכבר כפרח-נווי על-פני השדות
הלאי שיפח נפשו כל מי שודג בナンצוטה של השולחנה
ואנחנו נקים בדרך עם בוקר אל-מול המשמש לעבר פונדק האלהים
כי הרי בתוך מותי הינצ'ו חבצלות
אכן-אכן עם בוקר נקים בדרך עבר פונדק האלהים
באשם בעל-ג-הקש נגמר את דמעותיו של ישו יחד עם יין-סילוזרים
אך אוּ לְנוּ וְאָבֹוי לְנוּ כי על גורלם של בני-אדם בר-לב יאפיל לפטע הקרווקודיל
ואיש בר-לבב זה שהפך לי בן-לויה
בבאו מן העיר ציריך בעודה מתכוון לנסוע לצ'ילה
כדי ליסד שם ذات חדשנה
לקה במחלת הטריפר בבית-זונות של מלוחים ברחוב ריבולי
וכל מגדל-הקלפים התמוטטו באין-קול
סביר לנו צמחו גדרות כדוגמת הגדרות שבנון-החיות
ואני עצרתי 21 זעקות כלפי השמיים
הוא לא-טיא-בא-גומאר! הוא טיא-לא-טיא! לאטא באגומאר עם פינפי!
והתקליטים הושיבו להסתובב ללא-הפסק
יש לקטוע במסווית את ידיהם השחורות של בעלי-המלאכה
הנערם מסירם את כל סיוקס-העצים
אך המסגרים אינם יודעים כיצד להרכיב את מתקני-ההברגות
הנה על-כן ביום מן הימים יקרוס תחתיו כל הכלוב הגдол שלו
האם רואים אותם? באחד הימים איבדה גם איזבלה בפפה אחת
אך מי זה יdag לנו עלובי-נפש חסרי-مزול ומשולשי-עינויים?
מעל לבתיים עפו העיפורים בקהל צלילול וקיש-קיש לעבר נופים אחרים
וחברי סיטיא שכח במלתה את המפתח לדת החדש שבקש לייסד
ביום הראשון התמוג ברכי כמו יلد קטן
אך לאחר מכן מרחצין לעוזוני ושנינו יצאנו בדרך עבר בריסל
נדמה לנו קרבן לשודדים
ויתרנו על הכל וידענו כי רק הזמן יבין לבנו
כי הוא לא ישמוט אותנו מהיחסתו לעולמים
לעת ערב כבר ישבענו ליד השולחנות הארכיכים של ה"מיוזון די-פיפל"
ועישפו טבק בלאי טוב
וראינו את ואנזרוּאנאלְהַ חולף לאורך האולם
ונכנס למוזיאות המפלגה הסוציאליסטית
בעוד יתר המנהיגים ידוע-השם
משחקים ב קלפים צרפתיים חדשים מול הכספת
במקונה-הענקים נאספה תשופכת בני-אדם מכל כנפי תבל
רוסים כחוללי-עינויים שברתו ברית-איירוןין עם המהפהча
הולנדים מדיפי ריח שֶׁקַן פרוסים יוושבי הרים כחושי-גנו

הונגרים בעלי שפמים נבולים

וקורובי-משפחה פאתייטיים של גאריבּאלדי

ניתן למצוא פה כל מי שהוכה שוק על ירך וכל מי שכלהה פת-לחם מביתו

יש מי שטוע על כתפיו גורד-שחקים ניו-יורקי והוא ער כל הלילה כלו

ויש מי שהשתקפה בעיניו דמות-השנהה בעודו משען ראש על מרפקיו

הביתו וראו! פה יוצא כל העולם לדרך תוך תנופות-על

וברגע קטרים מתחנות- הרכבת

וסופות הומיות

וחוטי-טלגרף מצוחים מלבה של מוסקווה

שבין-נא טזנאיישית אל הפסנתר!

מלצרים חולפים-עוברים כתע על פנינו וצלהות מرك שחור בידיהם

לפני בת-הគולנו נאספים הפרוולטארים

איש האיגוד המקצוע מחלק כרטיסים בקבוצות של עשרה-עשרה

כלבים מטפסים על הקירות סדוקי-השניים ומזמרים להם

בדרכן הנשים הזקנות

ומישחו צועק בקול רם: הלא האוליגארכיה!

ולפתע:

רומה

פריס

טיבוליס

שטוקהולם

סאמארקאנד

ואתנס פיר-מכרות שבחבל הרוזה

האם שומעים את הפעמוניים הזעררים שבעיריות מינכן?

בפלורנס מנמננות היונים על כתפייהם של שליחי ישו

הכל ידעו היטב כי שעתו של האלים קרבה ובאה

עור גופם של בני-אדם פנאטיים רגש יותר מכל סייזומוגראף

וأنחנו רק התגדרנו והתגדרנו

טזנאיישית הוא חברה- מפלגה שבין-נא אל הפסנתר!

הלא מעלה!

מעלה! מעלה!

הוא אילו יכולתי לתלות פה במרומים את עיני-היהלום של אהובתי

לייד המנורה האמצעית הפליגו סלמנדראות בתונך אוניה

סיטיא כבר שקע בשינה בתונך השלוויות הארגווניות

והוא יפה כמו לב-בולדוג עיר

עד-כמה יכול היה להתעורר כל אדם במרוצת שעה אחת

איilo רק הוסיף תבונה ודעת כמו למשל כמו מכונת-צילום

ואולם בני-האדם מסוגרים הם ועל עור גופם חומקסים העולמות בבלי-קשיים

עם חצאות הלכנו לאסיפה של רוסים ב"פטי פאסאו"

שם טזנרייש צחוב-שייר נשא נאום והוא נראה כילד גמול-מחלב-אם

להבות הינטו ופרחו מפיו ושתי ידייו רפרפו מכאן לשם כמו יונים אדומות

כן-כן אנו שארי-בשר לכל השדים והרוחות של דוסטויבסקי

אנו כרתו לעצמנו במו-שיניינו את הראש השבעי אשר לנו

הלא הוא הראש הסנטימנטאלי

ואנו רוצים לנתק עולם ומילאו
הו רוסיה אדמה ארורה שכמוך
מי זה יידע את ייסוריך אם לא ב尼克 המסומנים בכוכבים
איירופה יורך על היסוד האסיאתי אשר בתוכנו
ואף-על-פי-כן אנו בלבד המעלים בהר
אין כל ספק בתו של האופה מאטראאהן או הזונה מסנט-פטרסבורג
תלד ביום מן הימים את האביב האדום של המהפכה
רוסיה נושאת ברחמה את האביב האדום של המהפכה
אך בערובות רוסיה מתקשם עדין הפרחים להנץ
שהרי משולח רוסיה לאדמה שלא עונץ בה עדין
הנה על-כן עזרו-נא לנו
אחיכם!

כל בני אירופה האומללים כמוינו
עוזרו-נא לנו! עזרו-נא לנו!
וראיינו במו עינינו כיצד ראשו של הרוסי הצער
עליה באש תחת כובעו היישן והבלוי
וככלו תקענו לידו

היד>Rossija! היד! היד!

ולפתע נשמטה איזו חוטרתת מעל גביו
פרחי-הקרח לבלבו על שמשת-החלונות
וסייעת שמאוחר יותר הפך להיות אָזִי-פרובוקטור ומלשין משטרתי
נסק לשולי מעילו של איש רוסיה זה
תס הנני כמו ילד

מלמל לו לא הייתה לי עגבת מוקן היתי לנסוע
לצארסקויה סלו כדי לרצוח את הצאר
בלילה ההוא התנזרנו ממשקאות חריפים
רחצנו את רגליינו ונמנענו מלחרהר באבבה

המדפיים ההונגרי שנדונן בניתוחים ל 12 שנים מאסר
בעוון הקמרקה עסיק בניחוש גורלות על-פי קלפיה של נערה חדרנית
ואנו פצחנו בשירה שקטה אך התגלל קולנו למורחקי-מרתקים

סוף-כל-סוף-כל-סוף

הגעה העת ואנו בני-אדם כלילי-שלמות עצים שהורכבו בידי יערן מומחה
וסבוריים היינו כי זגים מוזהבים הם הנישאים מחודשי מארס הרבה
ומתפרשים מעליינו

ישבו ברBORI-LOWN בננדנות-של-מעלה ופלטו צחוקים דו-קוליים
בכינר אָזְנַרְד ביקשתי להציג עצמי כמאכל על שולחן של עניים ובוינט
אך בהעלות אור ראשון באו הז'אנדרמים הבוגרים כדי להוביל אותנו למעצר
אפיקו שעמוד-השרור קם אך בקושי

מול פסלו של "הילד המשתיין"

טרם הפטופפו בני-אדם זרים עם "מדריכי-תירוע" בידם
הרחובות הבוגרים המזוהמים סבוריים היו באמצעות-ובתמים
שבפרייס הם משתרעים

וקישוטי-הזהב המסלולים של בית-העירייה צחקו לקראותנו
בעוד צוועדים אנו בקтуני הכהול-הכהול וידינו נתנות באזיקי-נחות
צועדים במדרגות היורדות מטה-מטה
מול תנורי-ברזל של קוביי תפוחי-האדמה
בזוחמת בת-המרצת
ובריחות הבאהה של חנוונות למימכר דגים לעת שחר
עדי-דריכים עלובי-נפש שהתקטו לכדי עדר בלחצו של מושט
וכעת גועם האלים בקרבת
ב"רו מופטי" פגשנו יצאניות
ואני היתי מאושר
שמחתני שבשבועות השחר הה יפות כל-כך
ברוח הטובלת בכתמי-סיד אלכסוניים
ニישאה מקלעת שערותיהן בתנועה אלכסונית-האש
המש עציצה מבعد לצעיף-יהלום ממורמי-חוומות-האש
כל הלילה כולל הדרנו שנייה מעינינו בדרך הקדושים
ועכשו נוטף הרוק מפי בעקבות עישון סיגריותיהם
אילו רק יכולתי לגרד את גבי נאנח סיטיא
שה לא מכבר עוד הכנן עצמו לניסעה לציליה כדי לייסד שם ذات חדשה
משהו נופף בכיסוי-מייטה לבן בעומדו על הגזוזטרה
הרהרנו בצעיר הרוסי צהוב-השעיר שהיה כמו ילד תם הניזון וחיה מהבות-האש
בדומה למריינטי האל הפוטוריסטי
והוא אהב את רוסיה יותר מכפי שאוהב הבן את אמו
עכשו השליכו אותו אל מעבר לגבול הבלגי כדי שביום אחד
יעלו אותו לעמוד-התליה שלפני הקרמלין
עזר-נא
זה אחים!
אתם בני-אירופה האומללים והדומים לנו כל-כך
עזר-נא! עזרו נא!
אני איני אלא משורר בר-לבב ושותה במקצת
הידוע להשתיז את מלתיו בלבד
וכי מה יועל הדבר
אם ישע מישטו את המכשפה מטומארום בחרב-של-נייר?
12 يوم ישבנו בתא-המעצר המדיף צחנת עכברושים
105 איש הצטופפו באולם אחד ויחיד
יום ולילה
לילה ויום
בלילה חשבנו על דרכי-נדוד ושפכנו את דם הפישפשים
בבוקר קיבלנו מים חמימים בצהרים קיבלנו דיישה קרה
וכל היום כלו נאלצנו להתפלל
תפילות בלאגיות בלתי-מובנות לנו בקול רם
על-פי ניצוחו של הזקיף המזוקן שישב על-גביו بما מוגבהה
כמו אליל
לאחר מכן הובילו אותנו בקרונות ירוקים-בָּהים עד לגבול הצרפתי

הו אלהים אדירים
פריס קרביה ובהא

העיר שלל-אודותיה שמעתי נסים-ונפלאות העיר שהיא כמו שיר-זמר כסום
ואשר לא ידעתי עד כה מה טيبة
ורק ידעתי כי על שלטי הגיבורים של בני-צՐפת מתנוסס תרגול ארגמני
ורק ידעתי: אדמת צՐפת מבורכת היא בערונות ובאמניות
הaicרים של אAMIL זולא שטו בה נהר על-גביו גיטארות-של-קסן לעת שחור
והנהר סין פלט את הגופות הטבעות והכהולות אל מצעים-של-DSA
סיטיא הירבה לספר על מקום בשם דזאנץ ועל איזה מורה הונגרי
שהיומ הוא בקר ב"ישא-נוואר"

יש לו 9 אהבות נש-ניכר צרפתיות סוסות-מלחמה של ממש
אשר שרדו ממלחמת צרפ-גרמניה
הסתכלתי בראשימותי: הספקתי לראות עד כה 3004 דיווקאות של ישו
ו 9 סוגים מצאתי בקיני-צייפוריים
ליד לוטיק גנביי 2 פרות בהעמידי פני בז'קר
אך

נמצאתי למרחק 300 קילומטר מפריס
וממעל לראשי ڏידן התופיים על קבאים
הו פריס !
פריס !

המושר אַנדְרָה אָדי ראה אותה במערומייך
ועל חורבוניך המשוחות בדים
נולד גיום אַפּוֹלִינֶר המשורר הסימולטאניסטי
היטב הרגשנו כי נודף מגופנו ריח של צליינים
הן גמאנו יומס-יום 60 - 70 קילומטרים
צעדנו אל-מול צילו של מגדל-הברזל
קנו-נא מאייתנו את שלפוחיות-השתן המטופחות שלנו!

קראנו באזני האנשים
קנו-נא את שלפוחיות-השתן שהרי הן במצב טוב
אם תזכיר אותן במחט דקה אפילו לא תרגישו צריבה כלשהי
ואולם הצרפתיים בכל זאת דומים מאד לבוגרים
ובאזור הבאווארים חיים פוחלצי-הגבורת האנושיים ביותר
יתכן שהם אנושיים כל-כך הוזת לבירה שהם שותים ואשר עשויה מיל
אך יתכן שההתיאו-סופיה הנוצרית השתתקעה בקרובם כבלוחות-שעווה
את שקיות-הدمע הנפוחות נשאנו כל הזמן כשאת שקים על צווארינו
או בדומה לעגלים מעיקם וממלוחים
ימים שלמים לא זכינו לקורת-גג

הו מודיע זה לצד אוננו אמנה
אם לא הצליחה ללדת גם בתים שנישאו על גבינו
שומר משירות בת-הכלא אשר במקצתו היה גם סנדLER
תקע אוננו ל 12 שעות לתוכן מצע-של-קס
אלא שמתוך הקנים הצהובים ננדזו לעברנו הכנינים בשורה

עם חניות ומלכודות עם קל-נשק רוסיים אמיתיים
 ובכל זאת היה זה עניין של מה-בקץ
 יש ונרדמו בנדנוזות-ירח רוחקות ולצלילי חלליות-צד
 ומישחו שר לא-הרף מעלה ראשנו:
 אין אתם אלא שתִי אצבעותִי האם צעירות
 המורות את הדרכָ
 ובבוקר שתינו קפה-שחור בסמוך לחזאייה של אשת הסנדל
 היא טענה שיש לי בלורית יפה מאד
 וכי בשעה שהיא עמוקה להתבונן بي
 היא רואה שאני דומה לבחור בשם איגור
 אשר הטריבע עצמו בסין בגללה לפני 20 שנה
 הקפה-השחור התפשט בקייטנו
 קפה ששוטים אותו כל הקרים ואנשי-הדת
 אני הבוחת לשגר לה גלויה מצוירת מפריס
 עם תמונה המתארת שני זוגות ידים משולבות
 על רקע יונים הומות בשובך
פריס הוא פריס!
 כמה בני-אדם יפים המיתו שם את עצם
 ומי יודע מדוע
 והנה לא הירפה עוד הקול ממנני
 והוא שבקה במשורקיות פקידי-המכס
 והוא שצחק בחצוצרות החשמליות של פריס
 אם כן צחק-נא גם אתה חמוץ-חמורתיים
 האם איןך רואה שאתה יושב בקון-הזהב של החיים?
 עכשו פריס היא המرسلת את גופינו השמייע סיטיא
 כשהוא שוכח כליל את מחלת העגבת שלו
 עם אהת כבר חלבתי פה דם-של-מלאים מכוכבי-מעלה
 וברשותה אליו היה הלב-אמי כמו-סודה בלבד
 ועכשו קום והרכב לך ניפויים
 כי מחר נלק ליגריזט'
 מחר נאכל שבוללים ואוסטריגות ב"בולוואר איטליין"
 גם נתבען בציפוריים חשמליות
 ועל-פני ה"טולאריות" נחלוף מחר
 ועל-פני הבר הכוכבי
 אכן- אכן
 הייתה עצב מאד וחשתני כיצד צומחות הציופרנינים בקצת רגלי החולות
 אווי ווי
 ווי
 כל הנשים וכל הנפלוות פוקדים אותי כפשוטו ובמישrain
 4 = 2.2
 בכל מקום פורח שיח-הסנה
 ואולם הטעונים המודרניים יש להם شيئا מברזל
 ומי שיוצא בדרך עם בוקר אין כל וודאות שישוב לבתו עם ערב

אשרי האיש הידוע להפוך את ערו
 שכן מי זה יכול להרחק-ראות בימיינו אֵל מַעֲבָר לגבولات עצמו?
 כל שהקימו נו הקימונו
 ואולם גם אם הקימו נו דבר אין לו משמעות כלשהי
 הנחרות נכוונים להתנפץ לריסיסים ברצותם לחפו' לדרך
 גם גдол-העולם נטול-יכולה הם להלך בהנעת שתי הרגליים יחד
 בדומה לאנקורים
 אנו יודעים כי טבעי של נשים לפנות עורף לבני-הזוג
 וכי רק הקופים הצלחו להתבונן באחרוייהם בראש של האדון גולדמן
 וכעת מוצפי-אושר הם
 יתכן שאילו ידעתו לשחק שח-מט אזי
 אך איני מומחה לכך בامت-ובתמים
 השוקיים של החזיר שנשחט
 מונחים בסחרחת-ילדים בוחן חלונות-ראווה

 והנה אני ראייתי את פריס אך לא ראייתי דבר
 אהובתי ההרה חייתה לי בתחנת-הרכבת
 בפרבר של בודפשט ב - אַנְגַּאלְפִּילְדֶּס
 ראהה שלAMI הפך להיות ראש-של-לימון מחמת העניות המנוולת
 רציתי לצחוק בהתייצבי שוב בפניהם אך התבונשתי מאד
 על שאני לובש שני זוגות מכנסיים בעלי תחתונים
 אין ספק כי שתי אפשרויות בלבד עומדות בפני המשורר:
 לבנות לעצמו דבר-מה שיבדר את דעתו או
 לאסוף בדלי-סיגריות ברחובות
 או
 או

וכבר בלעו הציפורים את המולת-הkolot
 ואולם האילנות מוסיפים לשיר עוד
 והנה גם אלה הם מסימני הזקנה
 ואפ-על-פי-כן אין לזה כל משמעות
 הַנְּנִי לְאִיוֹשׁ קָאַשָּׂאָק,
 וְמַעַל לְרָאִשֵּׁנוּ מַתְעֻזָּפָּה-לוּ הַסְּמוֹבֵר הַעֲשָׂוִי נִיקָּל.

1922

vagy
 vagy
 madarak lenyelték a hangot
 a fák azonban tovább énekelnek
 ez már az öregség jele
 de nem jelent semmit
 én KASSÁK LAJOS vagyok
 s fejünk fölött elropül a nikkel szamovár.